

Η Μπουμπού και η Μπαμπαλού

Αθήνα 2004

ΕΠΕΑΕΚ - Γ' ΚΠΣ

Άξονας 1

Μέτρο 1. 1

Ενέργεια 1. 1.1. Προγράμματα ένταξης των παιδιών με πολιτισμικές και γλωσσικές ιδιαιτερότητες στο εκπαιδευτικό σύστημα

Πρόγραμμα: «Εκπαίδευση Παλιννοστούτων και Άλλοδαπών Μαθητών»

Χρηματοδότηση: Ευρωπαϊκή Ένωση - ΕΚΤ

Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων

Φορέας παρακολούθησης:

ΥΠΕΠΘ Ειδική Γραμματεία Π.Ο.Δ.Ε.

Ειδική Γραμματέας: Στ. Πριόβολου

Διεύθυνση Γ' ΚΠΣ

Φορέας υλοποίησης:

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Επιτροπή Ερευνών

Τμήμα Φ.Π.Ψ.

Κέντρο Διαπολιτισμικής Αγωγής

Πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου

Ιλίσια 15784

Τηλ.: 210-7277522

E-mail: info@keda.gr

Website: <http://www.keda.gr>

Επιστημονικός υπεύθυνος: Θεόδωρος Παπακωνσταντίνου

Υπεύθυνη δράσης: Π. Παπαγιάννη

Συγγραφή: Π. Παπαγιάννη

Εικονογράφηση: Lise-Lotte Iversen

Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία: ΒΙΒΛΙΟΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΕΠΕΕ

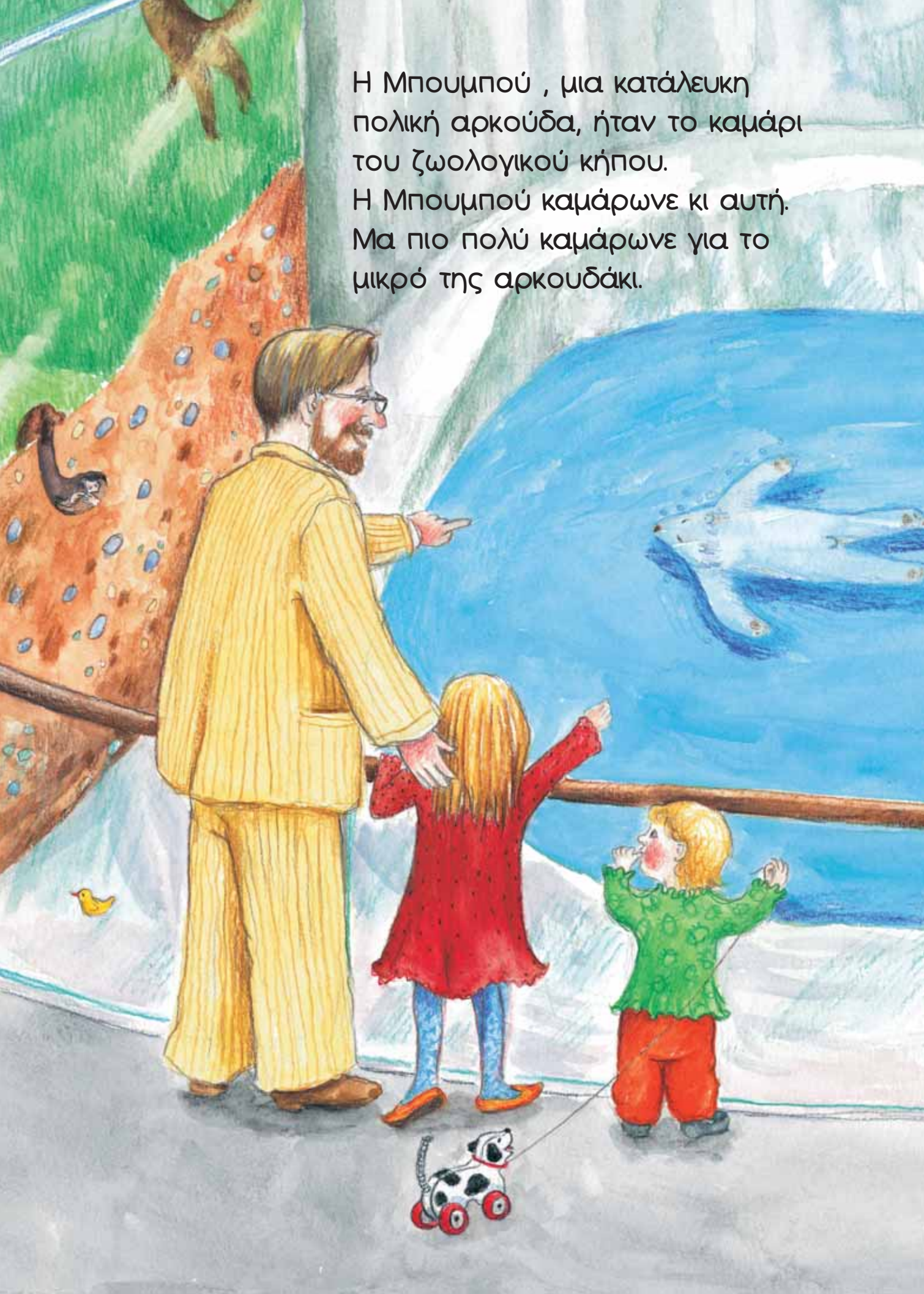
ΒΟΥΛΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ

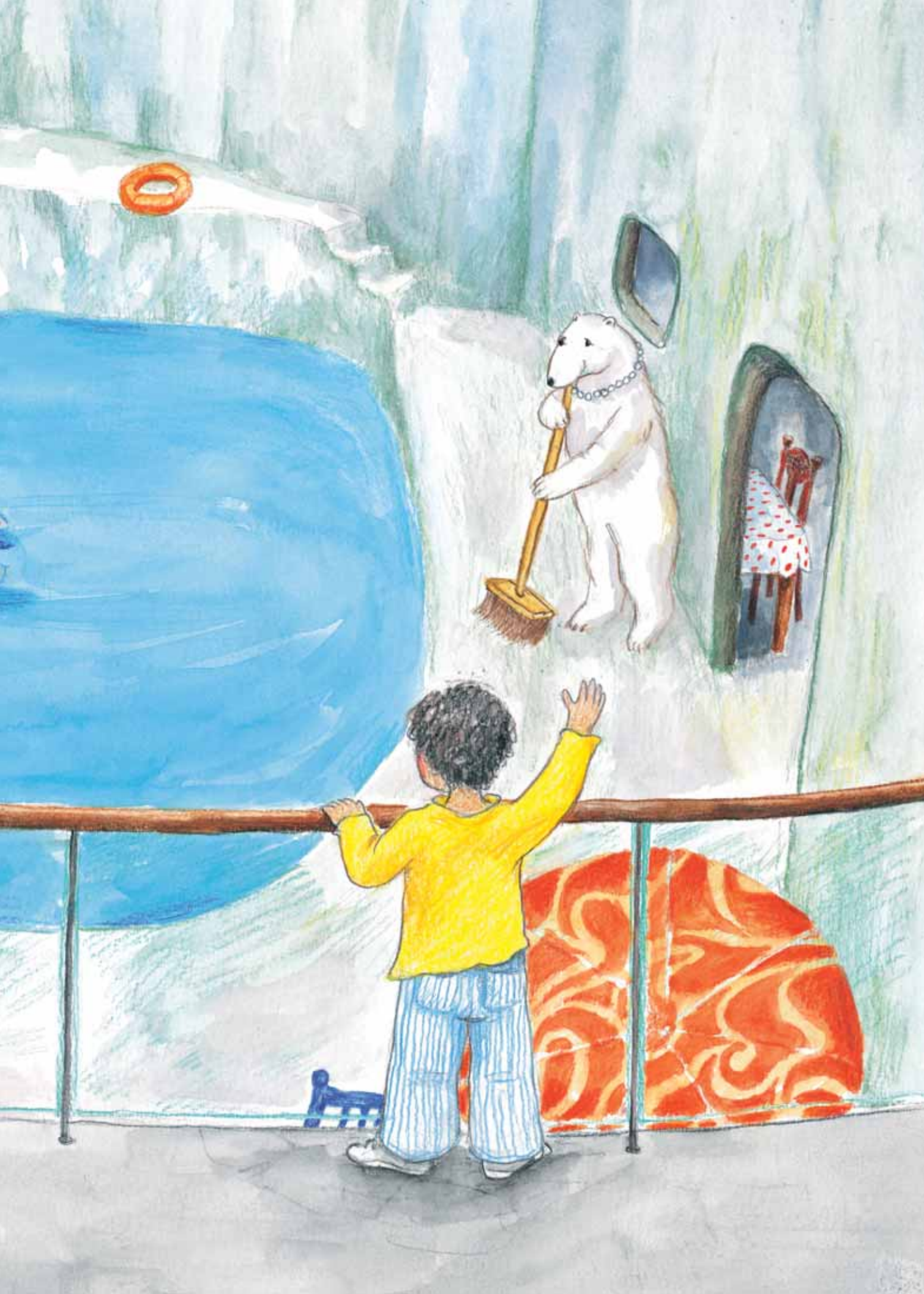
Η Μπουμπού
και η
Μπαμπαλού

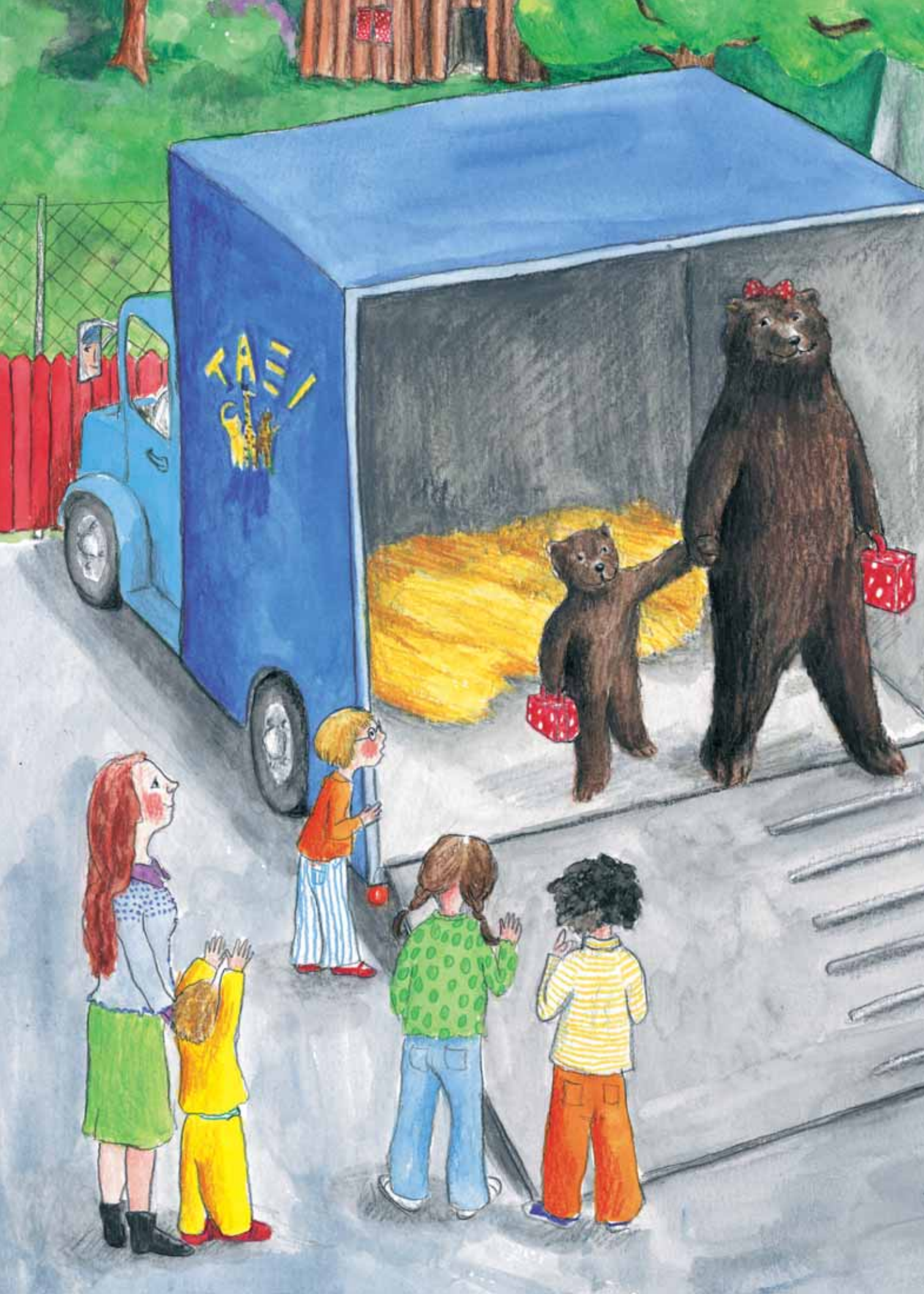
εικονογράφηση: Lise-Lotte Iversen

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών
ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
Αθήνα 2004

Η Μπουμπού , μια κατάλευκη
πολική αρκούδα, ήταν το καμάρι
του ζωολογικού κήπου.
Η Μπουμπού καμάρωνε κι αυτή.
Μα πιο πολύ καμάρωνε για το
μικρό της αρκουδάκι.

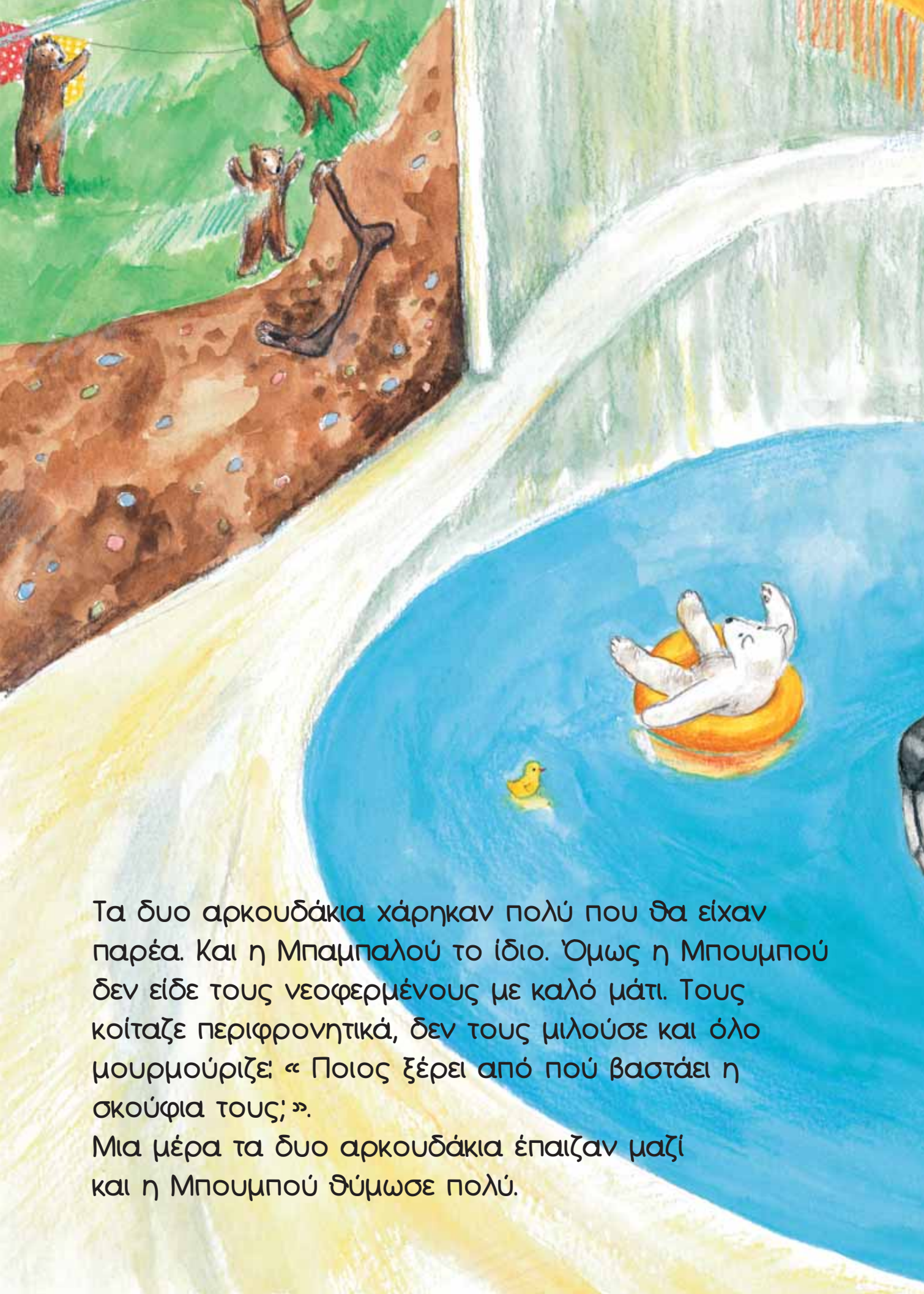

Κάποια μέρα όμως έφεραν στο ζωολογικό κήπο και μια άλλη αρκούδα, την κατάμαυρη Μπαμπαλού. Η Μπαμπαλού είχε κι αυτή ένα αρκουδάκι που το αγαπούσε πολύ.

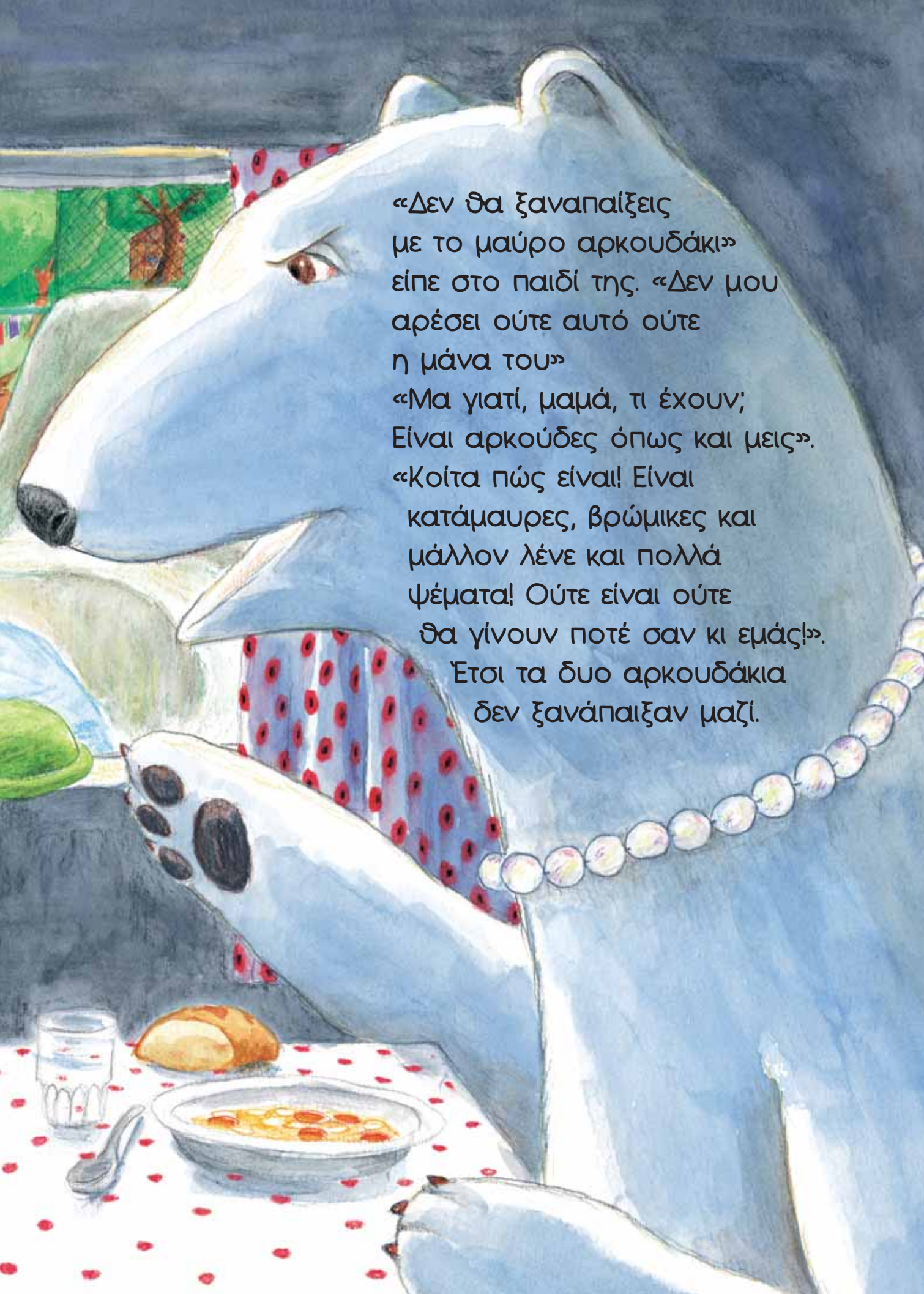

Τα δυο αρκουδάκια χάρηκαν πολύ που θα είχαν παρέα. Και η Μπαμπαλού το ίδιο. Όμως η Μπουμπού δεν είδε τους νεοφερμένους με καλό μάτι. Τους κοίταζε περιφρονητικά, δεν τους μιλούσε και όλο μουρμούριζε: « Ποιος ξέρει από πού βαστάει η σκούφια τους; ».

Μια μέρα τα δυο αρκουδάκια έπαιζαν μαζί και η Μπουμπού θύμωσε πολύ.

«Δεν θα ξαναπαιξεις
με το μαύρο αρκουδάκι»
είπε στο παιδί της. «Δεν μου
αρέσει ούτε αυτό ούτε
η μάνα του»

«Μα γιατί, μαμά, τι έχουν;
Είναι αρκούδες όπως και μεις».

«Κοίτα πώς είναι! Είναι
κατάμαυρες, βρώμικες και
μάλλον λένε και πολλά
ψέματα! Ούτε είναι ούτε
θα γίνουν ποτέ σαν κι εμάς!».

Έτσι τα δυο αρκουδάκια
δεν ξανάπαιξαν μαζί.

Ξαφνικά κάποια νύχτα έπιασε φωτιά στο ζωολογικό κήπο. Όλοι τρέχουν να σωθούν. Τρέχει και η Μπαμπαλού με το παιδί της όσο πιο γρήγορα μπορεί για να γλυτώσουν. Και τότε ανάμεσα στους καπνούς και στις φλόγες είδε την Μπουμπού πεσμένη κάτω. Φαινόταν λιπόθυμη και το αρκουδάκι της έτρεχε γύρω-γύρω απελπισμένο. Η φωτιά πλησίαζε όλο και πιο πολύ.

Η Μπαμπαλού χωρίς να χάσει καιρό πάει κοντά τους και προσπαθεί να την συνεφέρει. Ένα ξύλο την είχε χτυπήσει στο κεφάλι. «Μπουμπού, Μπουμπού, ξύπνα, άνοιξε τα μάτια σου! Κινδυνεύουμε! Πρέπει να φύγουμε από δω!».

«Μαμά, μαμά, σήκω», φώναζε και το παιδί της.

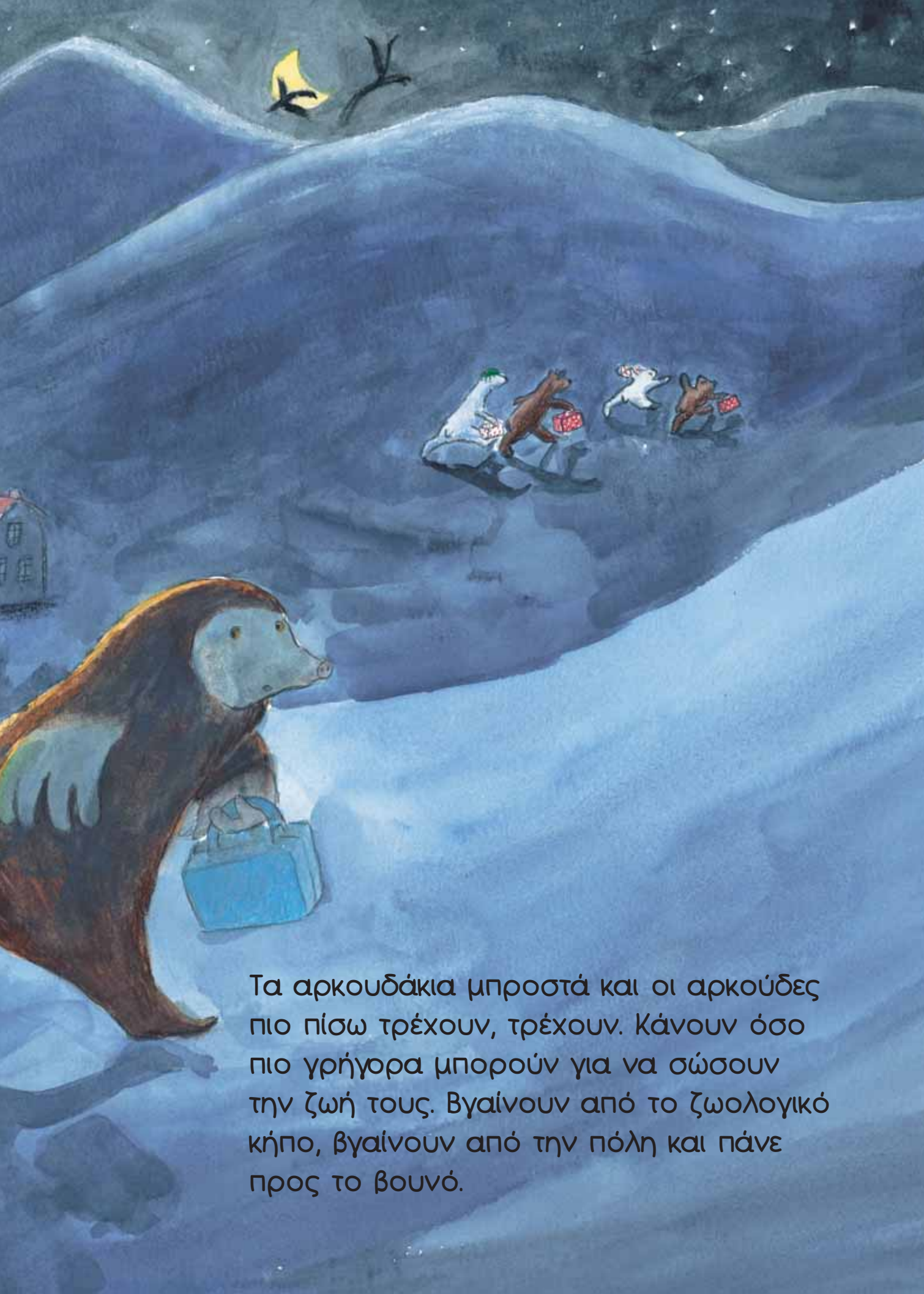
A painting of a brown bear's head and shoulders. The bear is wearing a large red bow with white and blue polka dots on its head. It has blue eyes and a black nose. The bear is wearing a white dress with a yellow collar and a pearl necklace. The background is a warm orange color.

Η Μπουμπού άνοιξε τα μάτια της, είδε την φωτιά και κατάλαβε. Με την βοήθεια της Μπαμπαλού αρχίζει κι αυτή να τρέχει.

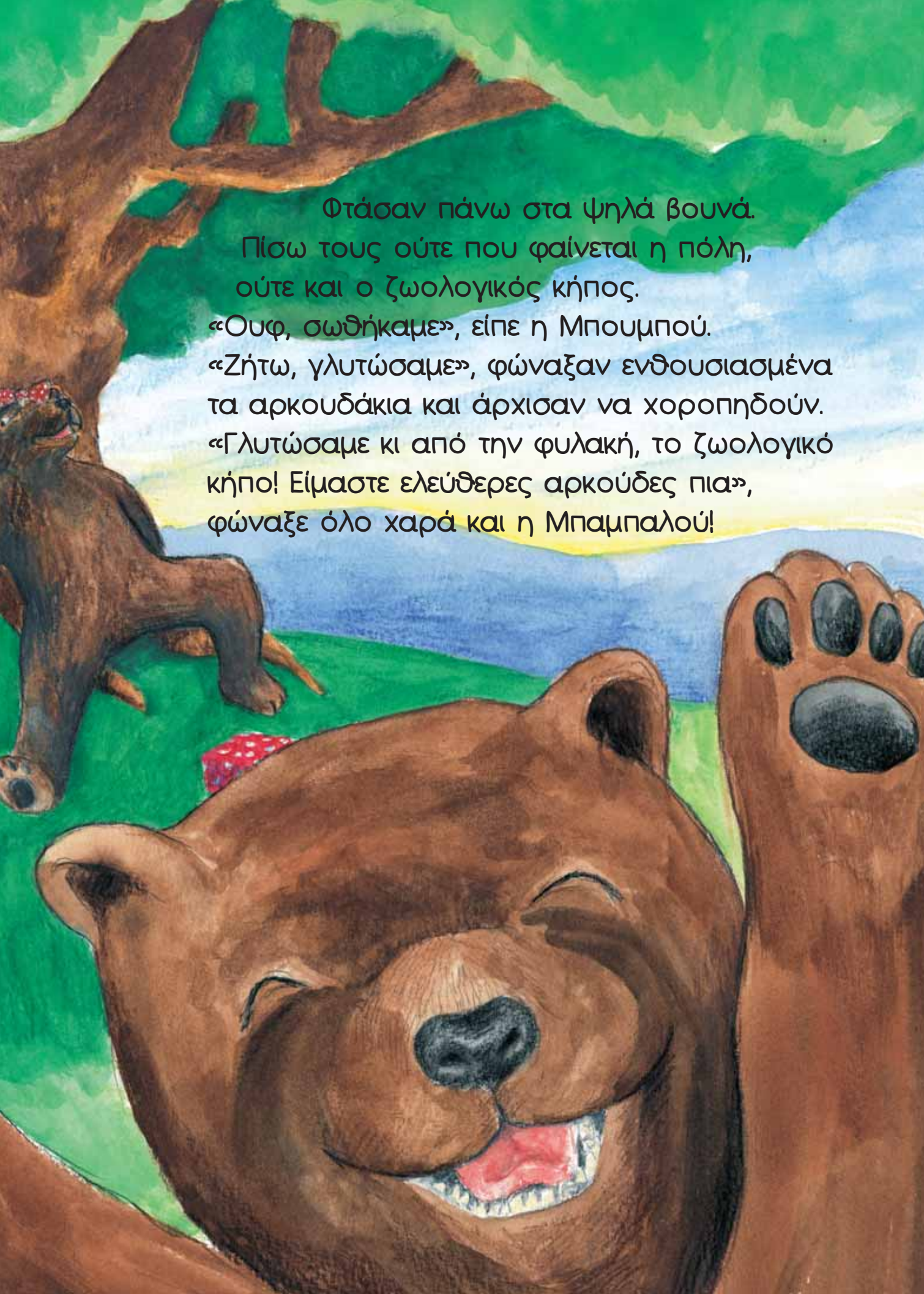

ΕΣΟΛΟΓΙΚΟΣ
ΚΗΠΟΣ

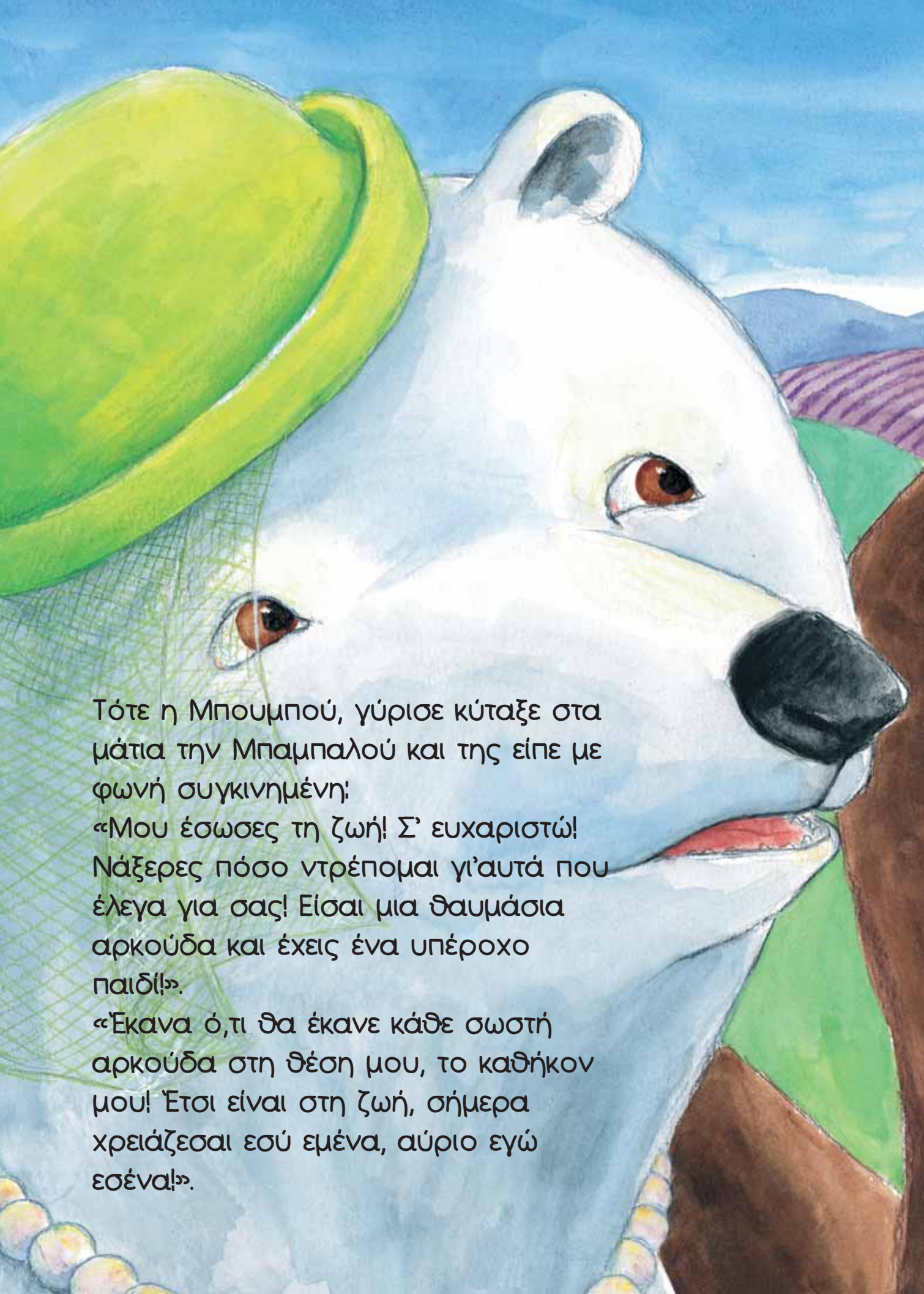

Τα αρκουδάκια μπροστά και οι αρκούδες
πιο πίσω τρέχουν, τρέχουν. Κάνουν όσο
πιο γρήγορα μπορούν για να σώσουν
την ζωή τους. Βγαίνουν από το ζωολογικό
κήπο, βγαίνουν από την πόλη και πάνε
προς το βουνό.

Φτάσαν πάνω στα ψηλά βουνά.
Πίσω τους ούτε που φαίνεται η πόλη,
ούτε και ο ζωολογικός κήπος.
«Ουφ, σωθήκαμε», είπε η Μπουμπού.
«Ζήτω, γλυτώσαμε», φώναξαν ενθουσιασμένα
τα αρκουδάκια και άρχισαν να χοροπηδούν.
«Γλυτώσαμε κι από την φυλακή, το ζωολογικό
κήπο! Είμαστε ελεύθερες αρκούδες πια»,
φώναξε όλο χαρά και η Μπαμπαλού!

Τότε η Μπουμπού, γύρισε κύταξε στα μάτια την Μπαμπαλού και της είπε με φωνή συγκινημένη:

«Μου έσωσες τη ζωή! Σ' ευχαριστώ! Νάξερεις πόσο ντρέπομαι γι'αυτά που έλεγα για σας! Είσαι μια θαυμάσια αρκούδα και έχεις ένα υπέροχο παιδί!».

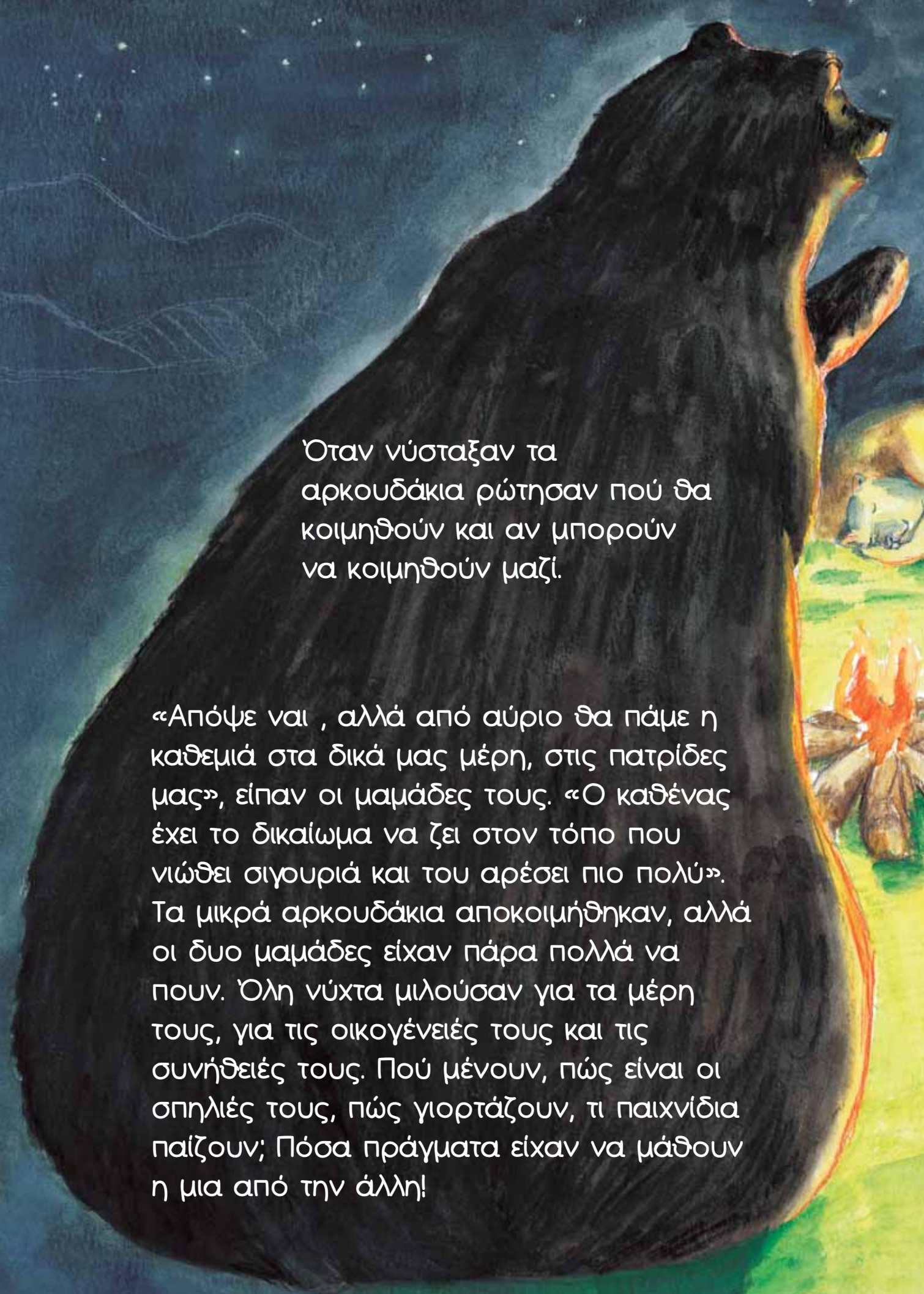
«Έκανα ό,τι θα έκανε κάθε σωστή αρκούδα στη θέση μου, το καθήκον μου! Έτσι είναι στη ζωή, σήμερα χρειάζεσαι εσύ εμένα, αύριο εγώ εσένα!».

Κανείς δε μίλησε γι'αυτό πια. Ξάπλωσαν όλοι στον
ίσκιο των δέντρων για να ξεκουραστούν. Μετά
έφαγαν αγριοκέρασα και αχλάδια. Τα παιδιά έπαιξαν
με την ψυχή τους.

Όταν νύσταξαν τα
αρκουδάκια ρώτησαν πού θα
κοιμηθούν και αν μπορούν
να κοιμηθούν μαζί.

«Απόψε ναι , αλλά από αύριο θα πάμε η
καθεμιιά στα δικά μας μέρη, στις πατρίδες
μας», είπαν οι μαμάδες τους. «Ο καθένας
έχει το δικαίωμα να ζει στον τόπο που
νιώθει σιγουριά και του αρέσει πιο πολύ».
Τα μικρά αρκουδάκια αποκοιμήθηκαν, αλλά
οι δυο μαμάδες είχαν πάρα πολλά να
πουν. Όλη νύχτα μιλούσαν για τα μέρη
τους, για τις οικογένειές τους και τις
συνήθειές τους. Πού μένουν, πώς είναι οι
σπηλιές τους, πώς γιορτάζουν, τι παιχνίδια
παίζουν; Πόσα πράγματα είχαν να μάθουν
η μια από την άλλη!

Την άλλη μέρα μόλις ξημέρωσε οι δυο οικογένειες αποχαιρετήθηκαν με συγκίνηση και πήραν διαφορετικό δρόμο. Η Μπουμπού με το παιδί της πήρε το δρόμο που φέρνει κοντά στο Βόρειο Πόλο με τους αιώνιους πάγους.

Η Μπαμπαλού πήρε το δρόμο για τα απέραντα δάση με τα αιωνόβια δέντρα, τα γάργαρα νερά και τα πανύψηλα βουνά.

Όλοι έχουμε το δικαίωμα να ζούμε εκεί που δεν κινδυνεύουμε, που μας αρέσει και περνάμε ωραία!

Η Μπουμπού, μια λευκή αρκούδα, ζει μαζί με το αρκουδάκι της φυλακισμένη σε ένα ζωολογικό κήπο. Μια ημέρα όμως εμφανίζεται και μια μαύρη αρκούδα, η Μπαμπαλού, με το αρκουδάκι της. Τα δυο αρκουδάκια δεν παίζουν μαζί γιατί η Μπουμπού θεωρεί τη Μπαμπαλού και το παιδί της κατώτερες και όλο τις κατηγορεί. Ώσπου ξαφνικά ένα βράδυ ξεσπάει μια πυρκαγιά και όλα θα αλλάξουν...

ISBN: 960-8313-53-8

